

на възложената на мене, по довѣрието на Господаря Императора, задача, приканвамъ къмъ новъ и самостоятеленъ животъ страната, свободата на която е купена съ толкова скъпа цѣна — кръвта на храброто русско побѣдоносно войнство.

„Нека се покаже България достойна за тая жертва, и да ни помогне и подкрѣпи Богъ въ изпълнението на светата задача, прѣдначертана отъ Държавната воля на Царя Освободителя.“

Съ приказъ по опълчението отъ 14-и Юлий се обяви, че на 12-и сѣщій, билъ издаденъ приказъ отъ Негово Сиятелство Императорския Комисаръ, съ който се назначава за началникъ на земскитѣ български войски генералъ-майоръ Шелеховски и че въ състава на тия войски щѣли да постѣпятъ дружинитѣ отъ опълчението. По тоя случай началника на опълчението, генералъ Давидовъ, помежду другото въ приказа си казваше и слѣдующето:

„Като се раздѣлямъ съ съжаление отъ повѣреното ми опълчение, искрено и отъ душа благодаря моитѣ ближайши помощници: началника щаба, графа Келлера, командира на 1-а бригада, полковника Депрерадовича, и всичкитѣ дружинни командири за пълното имъ усърдие, готовность и енергия, съ които ми съдѣйствуваха по управлението на опълчението. Обучаванието на новобранцитѣ и то въ продължение на 1<sup>1</sup>/<sub>2</sub> мѣсець, при отсъствието на всякакви материални сръдства, надмина очакванията и доказа, че никой отъ насъ не е стоялъ съ праздни ръцѣ.“

„Още веднѣжъ благодаря моя щабъ и всичкитѣ щабъ и оберъ-офицери, до най-последнияя прапорщикъ включително. Благодаря и кадровитѣ унтеръ-офицери. — Да ви помогне Богъ да изпълните трудната задача — формиранieto на младата земска войска за слава и честъ на милата наша Руссия и въ полза на възвращающата се България.“

Съгласно приказа по опълчението отъ 2-и Августъ, азъ бѣхъ прѣведенъ въ 8-а Вратчанска дружина.

Въ началото на Августъ мѣсець придойдоха новобранцитѣ отъ втория призивъ на първия наборъ. Тогава же започнаха да се уволняватъ отъ служба опълченцитѣ, — ония бойци за освобождението на България, които като си бѣха изпълнили най-свято дългътъ, трѣбваше да бждатъ отпустнати на почивка „у дома“. Да, на „почивка“, но почивка физическа, а не и нравственна. Тѣ, както и цѣлия български народъ, бѣха убити отъ скръбта за распокъсаното имъ мило отечество, за което